

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 22 września 2021 r. – EEW Energy from Waste Großräschen GmbH / MNG Mitteldeutsche
Netzgesellschaft Strom GmbH**

(Sprawa C-580/21)

(2021/C 502/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

Strona pozwana: MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

Przy udziale: 50Hertz Transmission GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 ust. 2 lit. c) w związku z art. 2 lit. a) i e) dyrektywy 2009/28/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wprowadzania energii elektrycznej do sieci pierwszeństwo należy przyznać również takim instalacjom, w których energia elektryczna jest wytwarzana poprzez termiczną utylizację odpadów mieszanych, które zawierają zmienną frakcję odpadów przemysłowych i komunalnych ulegających biodegradacji?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy przyznanie pierwszeństwa w przypadku wprowadzania energii elektrycznej zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/28/WE jest uzależnione od wielkości frakcji odpadów ulegających biodegradacji zastosowanej w sposób opisany w punkcie pierwszym przy wytwarzaniu energii elektrycznej?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy istnieje próg istotności dla frakcji odpadów ulegających biodegradacji, poniżej którego wyłączone jest stosowanie do wytwarzanej energii elektrycznej przepisów dotyczących energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie: Do jakiej frakcji odnosi się ten próg lub w jaki sposób należy go ustalić?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i drugie: Czy w przypadku zastosowania przepisów dotyczących energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do energii elektrycznej, która jest tylko częściowo wytwarzana z odpadów ulegających biodegradacji, można zastosować koncepcję prawną zawartą w art. 5 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2009/28/WE w ten sposób, że przepisy te mają zastosowanie tylko do części energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii i część ta jest obliczana na podstawie wartości energetycznej poszczególnych źródeł energii?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140, s. 16).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia)
w dniu 24 września 2021 r. – NY / Herios SARL**

(Sprawa C-593/21)

(2021/C 502/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: NY

Strona pozwana: Herios SARL

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 17 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana świadczenie wyrównawcze należne głównemu przedstawicielowi handlowemu w związku z klientelą pozyskaną przez przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca nie stanowi „znaczej korzyści” dla głównego przedstawiciela handlowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 1986, L 382, s. 17.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches
Verwaltungsgericht Ansbach (Niemcy) w dniu 27 września 2021 r. – LSI – Germany GmbH / Freistaat
Bayern**

(Sprawa C-595/21)

(2021/C 502/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LSI – Germany GmbH

Druga strona postępowania: Freistaat Bayern (reprezentowany przez Bayerische Kontrollbehörde für Lebensmittelsicherheit und Veterinärwesen)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „nazwy produktu” w pkt 4 części A załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jest ono równoznaczne z „nazwą środka spożywczego” w rozumieniu art. 17 ust. 1–3 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy „nazwa produktu” to nazwa, pod którą środek spożywczy jest oferowany w handlu i w reklamie i pod którą jest on powszechnie znany konsumentom, nawet jeśli nie jest to nazwa środka spożywczego, lecz nazwa chroniona, nazwa marki lub nazwa wymyślona w rozumieniu art. 17 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011?

- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy „nazwa produktu” może również składać się z dwóch elementów, z których jeden jest nazwą rodzajową lub określeniem ogólnym chronionym na podstawie prawa o znakach towarowych i niezwiązanym z poszczególnym środkiem spożywczym, które jest uzupełnione w odniesieniu do poszczególnych produktów o konkretyzujący dopisek (stanowiący drugą część nazwy produktu)?

- 4) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie:

Który z dwóch elementów nazwy produktu należy uznać za miarodajny dla danych szczegółowych zgodnie z pkt 4 lit. b) części A załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, jeżeli te dwa elementy nazwy produktu są wydrukowane na opakowaniu w różnych rozmiarach?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności oraz zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. 2011 L 304, s. 18).